

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI**

București, Str. Nicolae Tonitza nr.8, Sector 3, Tel / Fax: 312 45 28; 312 37 11, e-mail: apador@dnt.ro

DOMNULE PRESEDINTE,

**ASOCIATIA PENTRU APARAREA DREPTURILOR OMULUI IN ROMANIA -
COMITETUL HELSINKI (APADOR-CII)**, cu sediul in Bucuresti, str. Nicolae
Tonitza nr.8, sector 3,

Declara recurs

impotriva sentintei civile nr. 2125 din 24 mai 2004 pronuntata in dosarul nr.
200/CA/2004 de Tribunalul Bucuresti – Sectia a VIII –a conflicte de munca si litigii de
munca, pentru urmatoarele **motive** :

Prin sentinta amintita, instanta a admis exceptia autoritatii lucrului judecat a sentintei
civile nr. 4509/2003 pronuntata de aceeasi instanta si, in consecinta, a respins actiunea pe
care am formulat-o.

Consideram ca hotararea pronuntata a fost data cu **incalcarea si cu aplicarea gresita a
legii**, in raport de urmatoarele:

./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

1. Instanta a admis in mod gresit exceptia autoritatii lucrului judecat. (Art. 304 pct. 9, art. 304/1 din codul de procedura civila)

In speta, nu este realizata tripla identitate (parti, obiect, cauza) specifica autoritatii lucrului judecat, intrucat **nu exista o identitate de cauza**.

Cauza primei actiuni, solutionate prin sentinta civila nr. 4509/2003, a constat in aceea ca Ministerul Public nu ne-a comunicat nici una dintre informatiile de interes public la care era obligat prin hotararea irevocabila. Mai pe scurt, Ministerul Public a „tacut absolut”.

Cauza celei de-a doua actiuni, modificate, care a format obiectul prezentului dosar, a constat in cu totul altceva, fiind vorba despre elemente si imprejurari intervenite **dupa** pronuntarea sentintei civile nr. 4509/2003: la 8 zile dupa pronuntarea sentintei civile nr. 4509/2003, Ministerul Public ne-a comunicat unele date dintre cele la care era obligat prin hotararea irevocabila. Comunicarea are insa doua vicii importante: de forma (nu este semnata de persoanele competente) si de continut (nu contine toate datele prevazute in hotarare).

Aceasta a fost cauza pentru care ne-am adresat instantei prin actiunea modificata. Ea nu poate fi identica cu cauza primei actiuni. In cazul primei actiuni, Ministerul Public nu comunicase nimic si, la 8 zile dupa data sentintei nr. 4509/2003 a comunicat o parte din informatii, sustinand insa ca altceva nu va mai comunica, deoarece considera ca si-a indeplinit obligatiile stabilite prin hotararea judecatoreasca. De aceea a fost nevoie de a doua actiune pe care am formulat-o, pentru ca judecatorul sa hotarasca daca Ministerul Public si-a indeplinit sau nu integral obligatiile si sa ia masuri pentru a asigura executarea integrala a hotararii irevocabile.

In situatia in care Ministerul Public sustine ca si-a indeplinit obligatiile stabilite prin hotararea irevocabila, iar noi sustinem ca nu si-a indeplinit decit partial si inform aceste obligatii, era nevoie ca acest **nou conflict** sa fie rezolvat de un judecator. Or, judecatorul sustine ca nu este problema lui, intrucat ea a fost deja rezolvata (?) printr-o sentinta anterioara.

In doctrina, atunci cand se analizeaza existenta autoritatii lucrului judecat, se fac precizari foarte clare cu privire la conditiile ce trebuie indeplinite pentru a se retine **identitatea de cauza**.

Astfel, in lucrarea sa, profesorul Ioan Les precizeaza: „...conceptul de cauza trebuie raportat nu doar la temeiul juridic al cauzei, ci in ultima instanta, si la starea de fapt calificata juridic.” In acest sens, este citat profesorul elvetian W.J. Habscheid, care afirma: „Autoritatea de lucru judecat nu poate fi opusa unei cereri daca **faptele** pe care se fondeaza si cele pe baza carora hotararea predecanta a fost pronuntata sunt diferite.” In continuare, profesorul I.Les afirma ca” ...in determinarea conceptului de cauza trebuie sa avem in vedere si **acele imprejurari noi** ce nu au fost luate in considerare cu prilejul primei judecati”, pentru a concludiona: „Prin urmare, regula generala este aceea ca

identitatea de cauza implica existenta unei identitati de fapte si de reguli de drept aplicabile acestor fapte.” (Ioan Les, Tratat de drept procesual civil, Editura All Beck, 2001, pag. 411).

O concluzie similara formuleaza si profesorul Ion Deleanu: „*O hotarare, oricare ar fi generalitatea termenilor, nu poate produce autoritatea de lucru judecat fata de o cerere noua, bazata pe o cauza care a luat nastere dupa pronuntarea acelei hotarari. De asemenea, o hotarare nu poate constitui autoritate de lucru judecat fata de o noua cerere in cazul in care starea lucrurilor din momentul pronuntarii hotararii s-a schimbat...*” (Ion Deleanu, Tratat de procedura civila. Vol.2, Editura Servo-Sat, 2001, pag. 45)

In speta, lipsa identitatii de cauza a fost recunoscuta atat de **paratul** din cauza (Ministerul Public), cat si de **judecatorul initial** al procesului (inlocuit din cauza, fara a ne fi aduse la cunostinta motivele). Afirmatiile noastre se bazeaza pe mentiunile din incheierea din 26 aprilie 2004:

Ministerul Public a invocat initial, prin adresa nr. 18984/336/BJ/2003 din 23 ianuarie 2004, autoritatea de lucru judecat a sentintei civile nr. 4509/2003.

Dupa ce, la termenul din 26 ianuarie 2004, ne-am modificat actiunea, Ministerul Public a declarat expres ca **renunta la invocarea exceptiei autoritatii de lucru judecat a sentintei civile nr. 4509/2003**, renuntarea parchetului la invocarea acestei exceptii fiind consemnata in incheierea din 26 aprilie 2004.

Parchetul justifica, indirect, renuntarea la invocarea acestei exceptii prin intampinarea depusa la actiunea noastra modificata, intampinare transmisa prin adresa nr. 18984/336/BJ/2003 din 13 februarie 2004. Parchetul recunoaste cu aceasta ocazie ca modificarea actiunii noastre a constat intr-o modificare a cauzei si ca din acest motiv am evitat autoritatea lucrului judecat a sentintei civile nr. 4509/2003.

In acest sens, la fila 3 din intampinare, Ministerul Public afirma ca: "*Prin sentinta civila nr. 4509/2 decembrie 2003...instanta a admis in parte actiunea. In mod evident pentru a nu permite paratilor [Ministerului Public si procurorului general-n.n.] sa invoce exceptia autoritatii lucrului judecat, reclamanta si-a modificat actiunea la data de 26 ianuarie 2004...*" Deci, Ministerul Public a recunoscut expres ca sentinta civila nr. 4509/2003 nu are autoritate de lucru judecat fata de cererea noua formulata de noi in urma modificarii actiunii.

Avand in vedere faptul ca in Ministerul Public lucreaza persoane cu pregatire juridica de specialitate, avem toate motivele sa credem ca renuntarea Ministerului Public la exceptia autoritatii lucrului judecat a sentintei civile nr. 4509/2003 s-a facut in deplina cunostinta de cauza, in urma unei evaluari a specialistilor sai, care au constatat ca nu este realizata conditia triplei identitati.

De asemenea, judecătorul care a pronunțat încheierea din 26 aprilie 2004 a constatat că acțiunea modificată la 26 ianuarie 2004 are o altă cauză, nouă, distinctă de cea a acțiunii inițiale. Astfel, judecătorul a precizat în încheierea din 26 aprilie 2004 (fila 2 a încheierii) că punctele 1 și 2 ale acțiunii modificate reprezintă cauza cererii, care se întemeiază pe elemente noi, intervenite după pronunțarea sentinței civile nr. 4509/2003. Or, este evident că dacă o cerere se întemeiază pe elemente noi intervenite după pronunțarea unei hotărâri nu se poate pune problema autorității de lucru judecat a acelei hotărâri în raport de elemente noi, care caracterizează cauza cererii noi.

Din păcate, înlocuirea judecătorului care fusese desemnat să soluționeze cauza a dus și la o schimbare de optică și atitudine a instanței. Noul judecător, la chiar primul termen la care a participat, a „reactivat” excepția la care renunțase –judicios- Ministerul Public și a pus în discuție, din oficiu, excepția autorității de lucru judecat a sentinței civile nr. 4509/2003, excepție pe care a admis-o și a respins acțiunea.

Pentru motivele expuse mai sus, considerăm că admiterea excepției s-a făcut cu încălcarea legii.

2. Instanța ne-a împiedicat liberul acces la justiție, încălcând dispozițiile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Art. 304 pct. 9, art. 304/1 din codul de procedură civilă)

Respingerea acțiunii cu motivarea instanței de fond înseamnă, practic, refuzul accesului la justiție. Ne găsim în fața unei probleme litigioase noi, generată de împrejurări ulterioare pronunțării sentinței civile nr. 4509/2003, pe care am fost împiedicați să o supunem controlului unui judecător, ceea ce încălca atât articolul 21 din Constituție, cât și articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Ne aflăm într-un blocaj, în care partea adversă afirmă că a executat totul și altceva nu va mai executa, iar noi afirmăm că executarea e incompletă și cu vicii de formă. În mod normal, acest conflict aparut, repetăm, după pronunțarea sentinței civile nr. 4509/2003, trebuia „arbitrat”, rezolvat, de un judecător. Însă, la prima instanță acest „arbitraj” a fost refuzat.

Refuzul primei instanțe de a rezolva această problemă ne pune în situația ca întreg ciclul procesual declanșat în urma cu circa 2 ani și soldat cu pronunțarea unei hotărâri irevocabile în favoarea noastră să fie, practic, anulat în fața executării.

În mod logic, se pune întrebarea cine mai „arbitrează” acest conflict privind executarea, dacă instanța sesizată refuză să o facă.

Desigur că presiunile care sunt exercitate de Ministerul Public și de SRI asupra instanțelor în acest dosar sunt mari. Un indiciu al acestor presiuni îl constituie chiar soluția de neimplicare adoptată de instanța de fond, care a preferat să nu se pronunțe pe

fondul cererii, pentru a nu-si atrage adversitatea Ministerului Public si a SRI. Pentru ca daca examina cerera noastra in fond si nu o respingea „pe exceptie”, instanta ar fi constatat o evidenta, si anume ca Ministerul Public nu a executat complet si corect hotararea irevocabila.

Totusi, dreptul nostru, ca si al oricarei persoane, de liber acces la justitie si de proces echitabil, in fata unei instante obiective si impartiale, trebuie respectat in **substanta** sa, chiar cand de partea celalata se afla adversari din structuri puternice in stat.

3. Instanta a fost lipsita de impartialitate. (Art. 304 pct. 1, art. 304/1 din codul de procedura civila)

Atunci cand o parte lipsita de pregatire/cunostinte juridice renunta la invocarea unei aparari, este posibil ca ea sa fi actionat din eroare si nu pentru ca acea aparare nu se justifica in raport de datele cazului.

Dar, atunci cand cel care renunta la o exceptie este Ministerul Public, institutie in care se prezuma ca activeaza specialisti in materie juridica, este de la sine inteles ca renuntarea este rezultatul unei evaluari a specialistilor in drept care apreciaza ca acea exceptie nu se sustine.

De asemenea, din dosarul cauzei rezulta fara dubiu ca, in speta, Ministerul Public a facut tot posibilul pentru a se impotrivi executarii hotararii judecatoresti. A invocat numeroase exceptii si aparari intr-o cauza simpla, care nu presupunea decat o verificare daca o hotarare irevocabila a fost sau nu executata integral. Iar faptul ca o simpla incheiere de la un singur termen de judecata al unui proces simplu de executare a unei hotarari irevocabile are 3 pagini (incheierea din 26 aprilie 2004), vorbeste de la sine despre inversunarea cu care Ministerul Public a incercat sa complice si sa paralizeze un proces simplu.

In raport de aceasta atitudine extrem de combativa a Ministerului Public, este evident ca daca exceptia autoritatii lucrului judecat a sentintei civile nr. 4509/2003 ar fi avut o oricat de mica justificare/sustinere logica, ea ar fi fost invocata in continuare de Ministerul Public. Faptul ca Ministerul Public a renuntat expres la ea denota tocmai faptul ca specialistii in drept ai acelei institutii au apreciat ca ea nu are nici o justificare. De aceea, reluarea unei exceptii „abandonate” de Ministerul Public (iar nu de o persoana fara cunostinte juridice) ridica semne de intrebare asupra impartialitatii celui care o preia si, mai mult, o admite. Pentru ca nu este vorba despre o exceptie la care a renuntat „din greseala”, o persoana lipsita de pregatire juridica. Ci de una examinata de profesionisti, care au decis abandonarea ei.

In plus, renuntarea la exceptie s-a facut in fata judecatorului care a pronuntat incheierea din 26 aprilie 2004. Iar acel judecator nu a considerat intemeiata exceptia la care tocmai renuntase Ministerul Public si, din acest motiv, nu a considerat necesar sa o preia.

In schimb, dupa inlocuirea acestui judecator, noul judecator a ridicat din oficiu si a admis exact aceeasi exceptie pe care Ministerul Public si vechiul judecator din dosar au considerat-o vadit nefondata.

Se pune, logic, intrebarea de ce inlocuirea judecatorului din dosar a insemnat si schimbarea cursului procesului. Ceea ce pentru Ministerul Public si pentru vechiul judecator era lipsit in mod vadit de temeinicie, pentru noul judecator a devenit un element decisiv, pe baza caruia ne-a paralizat o actiune si, practic, ne-a refuzat accesul la justitie. Cum sunt oare posibile intr-un sistem de justitie care ar trebui sa fie **stabil** astfel de abordari diametral opuse ? Stabilitatea si previzibilitatea care trebuie sa guverneze sistemul judiciar implica si conditia ca, indiferent de schimbarile din compunerea completului, cursul unui proces sa nu fie afectat in substanta sa, intrucat justitia trebuie sa fie una si aceeasi pentru toti. Or, in speta, cand s-a schimbat judecatorul s-a schimbat si cursul procesului.

Din pacate, situatia nu se opreste la acest dosar. Acelasi judecator l-a inlocuit pe judecatorul desemnat initial si intr-un alt dosar in care suntem parte: dosarul nr. 10216/CA/2003 al Tribunalului Bucuresti. Si in acel dosar, dupa inlocuirea vechiului judecator de catre noul judecator, acesta din urma a pronuntat o solutie defavorabila noua. Deci, in dosarele in care suntem parte si in care l-a inlocuit pe vechiului judecator, noul judecator (acelasi) a pronuntat numai solutii defavorabile noua.

Din modul in care a procedat pentru a ne respinge actiunea, consideram ca noul judecator a dat dovada de partinire in acest dosar si a devenit astfel incompatibil in prezenta cauza. Chiar daca solicitarea de recuzare ne-a fost respinsa la instanta de fond, va rugam sa constatati ca exista elemente care pun la indoiala in mod serios obiectivitatea si impartialitatea primei instante.

4. Hotararea cuprinde motive straine de natura pricinii. (Art. 304 pct. 7, art. 304/1 din codul de procedura civila)

In motivarea hotararii, instanta de fond invoca art. 36 din HG nr. 123/2002, pentru aplicarea Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informatiile de interes public, al carui continut il si citeaza.

Insa, art. 36 din HG 123/2002 se refera la doar la un litigiu care se intemeiaza pe Legea nr. 544/2001 si prevede ca daca solicitantului informatiei ii este respinsa reclamatia administrativa, el se poate adresa instantei.

In speta, noi am trecut deja prin acel litigiu intemeiat pe Legea nr. 544/2001, am facut reclamatie administrativa, ne-a fost respinsa si apoi ne-am adresat instantei, care a decis prin hotarare irevocabila ca parchetul este obligat sa ne comunice informatiile solicitate. Deci, acel ciclu procesual intemeiat pe Legea nr. 544/2001 a fost inchis prin pronuntarea hotararii irevocabile.

Invocarea art. 36 din HG 123/2002 in motivarea sentintei instantei de fond este straina cauzei pentru ca face trimitere la o procedura pe care am urmat-o si care s-a incheiat irevocabil de mai mult timp, prin obtinerea titlului pe care tot incercam sa-l executam si nu reusim.

Dupa ciclul procesual intemeiat pe baza Legii nr. 544/2001, de mult incheiat, am fost nevoiti sa initiem un altul, distinct, pentru executarea hotararii irevocabile, intemeiat nu pe Legea nr. 544/2001, ci pe „dreptul comun” al executarii in materia contenciosului administrativ, respectiv pe Legea nr. 29/1990 (art.16). In el se incadreaza prezenta cauza, particularizata prin elementele noi intervenite dupa pronuntarea sentintei civile nr. 4509/2003.

Deoarece instanta indica motive de drept care privesc aplicarea Legii nr. 544/2001 (**stabilirea** existentei obligatiei de comunicare a informatiilor), iar nu aplicarea Legii nr. 29/1990 (**executarea** obligatiei a carei existenta a fost stabilita), este evident ca aceste motive sunt straine cauzei de fata.

*

In drept: art. 304 pct. 9 si art. 304/1 (motivul 1), art. 304 pct. 9 si art. 304/1 (motivul 2), art. 309 pct. 1 si art. 304/1 (motivul 3), art. 304 pct. 7 si art. 304/1 (motivul 4) din Codul de procedura civila.

*

Pentru aceste motive, va rugam sa admiteti recursul si sa dispuneti casarea cu trimitere spre rejudecare a hotararii atacate.

*

Solicitam cheltuieli de judecata.

*

Depunem prezenta in 4 exemplare.

14 iulie 2004

Consiliul de conducere al APADOR-CH

